

змінюють правового змісту франчайзингових відносин, не є кваліфікуючими і не грають визначальної ролі;

по – третє, виділення договору комерційної концесії (франчайзингу) в окремий вид договорів у Цивільному кодексі України цілком виправдане. Це буде сприяти більш ефективному запровадженню такого перспективного способу здійснення бізнесової діяльності в нашій країні.

ЛІТЕРАТУРА

1. Брагинский М.И. Договорное право. Книга третья: Договоры о выполнении работ и оказании услуг / М.И. Брагинский, В.В. Витрянский. – М. : Статут”, 2002. – 1038 с.
2. Воронков О.Г. Экономические отношения в практике хозяйствования. Уч.-методич. пособие / Воронков О.Г. – К.: Межрегиональная академия управления персоналом. – 1996. – 111 с.
3. Городов О.А. Интеллектуальная собственность: правовые аспекты коммерческого использования: дис. ... доктора юрид. наук: 12.00.04 / Городов Олег Александрович. – СПб., 1999. – 364 с.
4. Рудашевский В.Д. Инвестиции и франчайзинг / В.Д. Рудашевский, М.А. Фурщик // Инвестиции в России. – 1997. – № 9/10. – С. 39–43.
5. Авилов Г.Е. Коммерческая концессия (глава 54) / Гражданский кодекс РФ. Часть 2. Текст, комментарии, алф. – предметн. указатель / Г.Е. Авилов [под ред. О.М. Козырь]. – М, 1996. – 597 с.
6. Деев А. Обыкновенное чудо – франчайзинг / А. Деев // Комп&ньон, 5 – 11 июля 2002, № 26. – С. 32–49.
7. Цират Г. Франчайзинг и франчайзинговый договор: учеб.-практ. пос. / Г. Цират. – К. : «ИСТИНА», 2002. – 240 с.

УДК 342.924 (354)

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ ЯК СУБ'ЄКТ КОНТРОЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН У ФІНАНСОВО-БЮДЖЕТНІЙ СФЕРІ

Стародубова О.А., в.о. доцента

*Азовський регіональний інститут управління
Запорізького національного технічного університету*

У статті проводиться дослідження питання про сутність правовідносин у сфері безпосереднього парламентського контролю за державним бюджетом.

Ключові слова: бюджетний контроль, парламент, функції парламентського контролю, бюджетний процес, парламентський контроль.

Стародубова О.А. ВЕРХОВНАЯ РАДА УКРАИНЫ КАК СУБЪЕКТ КОНТРОЛЬНЫХ ПРАВООТНОШЕНИЙ В ФИНАНСОВО-БЮДЖЕТНОЙ СФЕРЕ / Азовский региональный институт управления Запорожского национального технического университета, Украина

В статье проводится исследование вопроса о сущности правоотношений в сфере непосредственного парламентского контроля над государственным бюджетом.

Ключевые слова: бюджетный контроль, парламент, функции парламентского контроля, бюджетный процесс, парламентский контроль.

Starodubova O.A. VERKHOVNA RADA OF UKRAINE AS SUBJECT OF CONTROL LEGAL RELATIONSHIPS IS IN FINANCIALLY-BUDGETARY SPHERE / Azov regional management institute of Zaporizhzhia national technical university, Ukraine

In the article research of question is conducted about essence of legal relationships in the field of direct parliamentary control above the state budget.

Key words: budgetary control, parliament, functions of parliamentary control, budgetary process, parliamentary control.

Однією з важливих теоретичних засад контрольної діяльності Верховної Ради України є питання про сутність правовідносин у сфері парламентського контролю. Для науки фінансового права також важливим буде дослідження питання про сутність правовідносин у сфері безпосереднього парламентського контролю за державним бюджетом.

Контрольним правовідносинам завжди приділялась увага дослідників. Стосовно контрольних правовідносин у науковій літературі зазначається, що вони спрямовані на захист порушених прав та забезпечення інтересів ефективного державного управління або ж загальної спрямованості лінії держави. При цьому під час здійснення контролю контрольні органи завжди діють, так би мовити, заради інтересів інших суб'єктів, виконуючи свої службові функції.

Що стосується контрольних правовідносин у сфері власне парламентського контролю, то в науковій літературі зазначається, що під ними слід розуміти правовий зв'язок між інституціями парламентського контролю та підконтрольними суб'єктами, який виникає на підставі відповідних юридичних фактів і спрямований на захист прав і свобод людини і громадянина, забезпечення функціонування органів державного управління в межах закону.

Контрольні парламентські правовідносини мають структуру, подібну до інших правовідносин: вона включає до свого складу об'єкт, суб'єкт і зміст правовідносин.

Стосовно об'єкта парламентських контрольних правовідносин дослідники зазначають, що в більшості випадків під об'єктом контролю розуміють підконтрольні структури – юридичних та фізичних осіб. Разом із цим відзначається певна незгодженість такої позиції, оскільки підконтрольні структури фактично виступають суб'єктами правовідносин, тому пропонується об'єктом контрольних правовідносин вважати діяльність організацій і органів управління.

Стосовно питання про об'єкт правовідносин можна звернутись і до загальних теоретико-правових засад та відзначити, що під об'єктом правовідносин можуть розумітися або поведінка особи – суб'єкта правовідносин, або різні блага, з приводу яких виникають правовідносини. Особливою є позиція про те, що в правовідносинах поряд з об'єктом можна виділяти і предмет у речовому вигляді. Предметом правовідносин вважають і явища матеріального та духовного світу, які виступають об'єктом правової поведінки і мають для правовідносин юридичне значення. На підставі вказаного до предмета правовідносин у сфері парламентського контролю відносять дії та акти (у тому числі документи) органів влади, посадових осіб та інших підконтрольних суб'єктів.

У зв'язку з викладеним можна помітити певні суперечності щодо змісту понять “об'єкт” і “предмет” правовідносин у сфері парламентського контролю, оскільки до кожного з них у певних випадках відносять діяльність підконтрольних суб'єктів.

Розглядаючи діяльність підконтрольного суб'єкта як вид правової поведінки, вважаємо, що саме вона і є об'єктом правовідносин у сфері парламентського контролю. Їх предметом будуть саме явища матеріального світу, які виникають у процесі діяльності підконтрольного суб'єкта й мають юридичне значення для контрольних правовідносин. Основним предметом у даному випадку будуть документи. Це пов'язується з тим, що саме в документованій формі здійснюється більшість урядових дій.

До суб'єктів правовідносин у сфері парламентського контролю дослідники відносять суб'єктів парламентського контролю та підконтрольних суб'єктів. До перших належать: Верховна Рада України, її внутрішні органи та посадові особи, депутатські групи (фракції), народні депутати та спеціалізовані органи парламентського контролю (Уповноважений Верховної Ради України з прав людини та Рахункова палата). Виходячи з того, що основними структурними одиницями парламенту є керівництво Верховної Ради України; депутатські фракції, коаліція депутатських фракцій та опозиція; Погоджувальна Рада депутатських фракцій; комітети Верховної Ради України; тимчасові (спеціальні та слідчі) комісії Верховної Ради України; апарат Верховної Ради України та спеціалізовані органи, створені при парламенті. Виникає питання про те, чи всі з вищевказаних органів мають контрольні повноваження в бюджетній сфері. Розглянемо це питання більш детально.

Відповідно до глави 14 Регламенту ВР України, до керівництва Верховної Ради належать Голова Верховної Ради України, його перший заступник і заступники. Повноваження Голови Верховної Ради України визначено в ст.73 Регламенту. Її аналіз дає змогу дійти висновку про

те, що безпосередньо контрольними функціями Голова парламенту не наділяється, а виконує загальні організаційні повноваження (у тому числі й у сфері парламентського контролю). Так, Голова Верховної Ради України разом з іншим: організовує роботу Верховної Ради, координує діяльність її органів; здійснює контроль за своєчасним направленням і розглядом депутатських запитів; координує діяльність комітетів, тимчасових слідчих комісій; порушує перед відповідними органами, посадовими особами питання про відповідальність осіб за невиконання ними вимог, встановлених Регламентом, Законами України “Про статус народного депутата України”, “Про комітети Верховної Ради України”, “Про тимчасові слідчі комісії Верховної Ради України”, виконує доручення Верховної Ради тощо.

Відповідно до ст.75 Регламенту, перший заступник і заступник Голови Верховної Ради України: вживають заходів для організації скоординованої спільної роботи комітетів, тимчасових слідчих комісій; перший заступник Голови Верховної Ради України за розподілом обов’язків веде організаційну та іншу роботу з питань взаємодії Верховної Ради з органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, з питань підготовки та розгляду законопроекту про Державний бюджет України на відповідний рік та звіту про його виконання, а також з питань здійснення Верховною Радою та її органами контрольних та інших функцій. Заступник Голови Верховної Ради України за розподілом обов’язків веде організаційну та іншу роботу з питань взаємодії Верховної Ради з органами судової влади та інформаційного забезпечення діяльності Верховної Ради.

Відповідно до ст.68 Регламенту, Погоджувальна рада депутатських фракцій створюється як консультативно-дорадчий орган для попередньої підготовки і розгляду організаційних питань роботи Верховної Ради. До складу Погоджувальної ради входять Голова Верховної Ради України, Перший заступник і заступник Голови Верховної Ради України, голови депутатських фракцій з правом ухвального голосу та голови комітетів з правом дорадчого голосу. У разі відсутності голови депутатської фракції чи голови комітету за їх дорученням у засіданні Погоджувальної ради бере участь, відповідно, заступник голови депутатської фракції, перший заступник голови комітету з правом, відповідно, ухвального чи дорадчого голосу. У засіданнях Погоджувальної ради, поряд з іншими, також має право брати участь голова тимчасової слідчої комісії з правом дорадчого голосу, якщо на засіданні Погоджувальної ради розглядаються питання, що належать до повноважень такої комісії. Погоджувальна рада, окрім іншого: розглядає та ухвалює пропозиції щодо проектів календарного плану роботи сесії, порядку денного сесії, розкладу пленарних засідань і тижневого порядку денного пленарних засідань; вносить пропозиції щодо проведення парламентських слухань.

Підконтрольними суб’єктами виступають усі органи державної влади і місцевого самоврядування та їх посадові особи, а також усі підприємства, установи та організації незалежно від форми власності. При цьому основним підконтрольним суб’єктом є Уряд.

Зміст парламентських контрольних правовідносин, як і інших правовідносин, утворюють взаємні права й обов’язки їх суб’єктів. Специфікою змісту в даному випадку в теорії називається те, що суб’єкти безпосереднього парламентського контролю не зобов’язані щоразу під час виникнення достатніх підстав застосовувати контрольні повноваження. Це зумовлено тим, що контроль не є основною функцією суб’єктів парламентської діяльності, та тим, що предметом контролю є політична діяльність урядових структур, а отже, застосування контролю не завжди є політично доцільним.

Говорячи про види бюджетних правовідносин, слід зазначити, що одними з них є контрольні правовідносини. Це, зокрема, прямо впливає і зі змісту ст.1 БК України. При цьому деякі автори вказують на те, що контрольні бюджетні правовідносини спрямовані на організацію контролю в бюджетному процесі на всіх його стадіях, інші автори ведуть мову про організацію контролю лише за виконанням бюджету. Вважаємо більш правильною першу точку зору, тому що бюджетні правовідносини виникають як під час виконання Державного бюджету, так і під час його розробки та затвердження, внесення до нього змін та звітування про виконання тощо. Тому контрольні бюджетні правовідносини можуть існувати на всіх стадіях бюджетного процесу. Поза сумнівом, бюджетні правовідносини виступають видом фінансових правовідносин. Тому на бюджетні правовідносини поширюються окремі ознаки, що властиві останнім. Разом із тим бюджетні правовідносини мають певні особливі риси, властиві саме цим правовідносинам. До таких рис відносять такі:

1. За суб'єктами: учасниками бюджетних правовідносин є більш вузьке (порівняно з рештою фінансових правовідносин) коло осіб. До них у теорії відносять безпосередньо державу, органи державної влади, державні підприємства, установи та організації. При цьому держава як суб'єкт бюджетних правовідносин виступає в особі Верховної Ради, Президента України та Кабінету Міністрів, Верховної Ради і Уряду Автономної Республіки Крим, місцевих органів самоврядування та їх виконавчих органів. Тотожні думки висловлюються також іншими авторами.

Чинне бюджетне законодавство України визначає коло суб'єктів бюджетних правовідносин та їх загальну компетенцію. Так, відповідно до ст. 20 БК України, учасниками бюджетного процесу є органи та посадові особи, наділені владними повноваженнями. Зі змісту глави 17 БК України можемо визначити коло суб'єктів бюджетних контрольних правовідносин. Серед таких можна виділити Верховну Раду України (ст.109 БК України), Рахункову палату (ст.110 БК України) та інші органи, слід зазначити, що в БК України прямо виділяються лише сама Верховна Рада України (ч.2 ст.62, ч.3 ст.109 БК України) та її комітети (ч.2 ст.109 БК України) і, зокрема, Комітет Верховної Ради України з питань бюджету (ст.27, 40-44, ч.1 ст.49, ч.2 ст.53, ч.4 ст.109 БК України). Інші суб'єкти парламентської діяльності, про яких згадувалося вище, у БК України прямо не зазначаються.

2. За правовим становищем суб'єктів: суб'єкт бюджетних правовідносин бере участь у розподілі доходів і видатків між бюджетами, та/або в одержанні бюджетних асигнувань, та/або в складанні, розгляді чи затвердженні бюджетів. При цьому найширші повноваження в галузі бюджету мають представницькі органи, оскільки їм, як представникам народу, Конституція України надає бюджетну правомочність.
3. За строками: бюджетні правовідносини, як правило, існують протягом одного року і зазвичай закінчуються в кінці відповідного року, що не виключає можливості виникнення нових бюджетних правовідносин між тими ж суб'єктами. Це прямо впливає зі змісту ст. 3 БК України, яка визначає, що бюджетний період, який становить бюджетну систему, дорівнює одному календарному року, який починається 1 січня кожного року і закінчується 31 грудня того самого року. При цьому неприйняття Верховною Радою України закону про Державний бюджет України на наступний рік до 1 січня не є підставою для встановлення іншого бюджетного періоду.
4. До особливостей бюджетних правовідносин можна віднести єдність матеріальної і правової сторони бюджетних відносин. Бюджетно-правові норми детально регламентують завжди обмежені кошти на фінансування суспільних потреб і надають економічним відносинам у галузі бюджетної системи і бюджетного процесу офіційного характеру, захищаються державою та підкріплюються її імперативно-владними повноваженнями. У бюджетній діяльності будь-який її акт (розподіл коштів між окремими ланками бюджетної системи, використання бюджетних асигнувань) може здійснюватися виключно на основі правового акта, тобто будь-які дії в бюджетних відносинах здійснюються виключно на основі нормативного акта.
5. За змістом бюджетні правовідносини мають особливість, що полягає в наданні бюджетних прав насамперед у вигляді повноважень (бюджетної компетенції) відповідних органів. Так, згідно з ч.2 ст.20 БК України, бюджетними повноваженнями визнаються права й обов'язки учасників бюджетних правовідносин. Як справедливо зазначається в літературі, використання самого поняття "права" є наслідком традиції. Його використання є також доцільним, оскільки запобігає вторгненню вищих суб'єктів у компетенцію нижчих органів, а останніх орієнтує на активну діяльність. Бюджетна компетенція визначає правосуб'єктність учасників бюджетних правовідносин та охоплює собою відповідні права й обов'язки. Особливістю в цьому випадку буде те, що в окремих випадках наявне злиття бюджетних прав і бюджетних обов'язків відповідних суб'єктів фінансового права. У теорії виділяють також інші особливості змісту бюджетних контрольних правовідносин.
6. У теорії фінансового права до об'єктів бюджетних правовідносин, як правило, відносять бюджетні доходи, бюджетні видатки, бюджетне регулювання і закон про Державний бюджет, віддаючи перевагу видаткам, оскільки саме для їх проведення й формуються

доходи, що знаходять своє відображення як у змісті бюджетного регулювання, так і в змісті закону про Держбюджет. Підтримуємо думку, що до об'єкта бюджетних правовідносин слід віднести грошові кошти (матеріальні блага), які акумулюються, розподіляються та використовуються в державному та місцевих бюджетах. На підставі вказаного можна стверджувати, що об'єкт бюджетних правовідносин є одним із видів об'єктів фінансових правовідносин.

7. Нарешті, можна вказати і на те, що імперативний метод, який застосовується у фінансовому праві для регулювання фінансових правовідносин, у бюджетних правовідносинах опосередковується передусім зобов'язальними нормами. Як відзначено з цього приводу в літературі, особливість імперативного методу в бюджетному праві – це розширення його зовнішнього закріплення зобов'язальними нормами.

Об'єднавши основні риси, притаманні контрольним правовідносинам за участю парламенту та контрольним правовідносинам, які складаються в бюджетному процесі, можна охарактеризувати контрольні правовідносини, які складаються за участю Верховної Ради України, таким чином.

Об'єктом правовідносин у сфері безпосереднього парламентського бюджетного контролю є діяльність підконтрольного суб'єкта (як правило, КМ України), яка здійснюється на всіх стадіях бюджетного процесу, спрямована на визначення розмірів доходів Державного бюджету та джерел їх формування, розмірів видатків Державного бюджету та напрямів їх використання, а також на фактичне виконання бюджетного закону на відповідний рік і затвердження звіту про виконання Державного бюджету.

Предметом правовідносин у сфері безпосереднього парламентського бюджетного контролю виступають саме явища матеріального світу, які виникають у процесі діяльності підконтрольного суб'єкта й мають юридичне значення для контрольних правовідносин. Основним предметом у цьому випадку буде закон України про Державний бюджет України на відповідний рік та інші нормативно-правові акти, пов'язані зі складанням, розглядом, затвердженням, виконанням та звітністю про виконання бюджетного закону.

До суб'єктів правовідносин у сфері безпосереднього парламентського бюджетного контролю відносяться контрольні та підконтрольні суб'єкти, тобто учасники бюджетного процесу. До перших належать: безпосередньо Верховна Рада України, її внутрішні органи та посадові особи, депутатські групи (фракції), у тому числі: керівництво Верховної Ради України; депутатські фракції, коаліція депутатських фракцій та опозиція; Погоджувальна рада депутатських фракцій; комітети Верховної Ради України; тимчасові слідчі комісії Верховної Ради України.

Підконтрольними суб'єктами можуть виступати всі органи державної влади (у тому числі й сама Верховна Рада, її органи та посадові особи) і місцевого самоврядування та їх посадові особи, а також усі підприємства, установи та організації, незалежно від форми власності, якщо їхня діяльність пов'язана з Державним бюджетом України. При цьому основним підконтрольним суб'єктом є Уряд України.

Таким чином, правовідносини у сфері безпосереднього парламентського бюджетного контролю – це фінансові правовідносини, що виникають з приводу організації парламентського контролю в бюджетному процесі, у тому числі за розробкою, розглядом, затвердженням, виконанням Державного бюджету, затвердженням звіту про його виконання, які врегульовані нормами бюджетного права, учасники яких наділяються відповідними правами й обов'язками.

Розгляд бюджетно-контрольних відносин, контрольним суб'єктом яких є Верховна Рада України, не буде повним без розгляду джерел їх правового регулювання.

Джерела правового регулювання безпосереднього парламентського бюджетного контролю слід визначати, виходячи зі змісту джерел конституційного права, що стосуються контрольних правовідносин за участю Верховної Ради України та правового статусу суб'єктів безпосереднього парламентського бюджетного контролю, а також джерел фінансового права, що стосуються контролю бюджетних правовідносин.

Джерелами безпосередніх парламентських контрольних бюджетних правовідносин виступають, у першу чергу, закони, у тому числі:

- 1) Конституція України;
- 2) міжнародні правові акти, ратифіковані Верховною Радою України;
- 3) інші закони, що визначають правові засади парламентського контролю взагалі, у тому числі правовий статус Верховної Ради, її органів та посадових осіб, а також народних депутатів щодо здійснення парламентського контролю (як взагалі, так і в бюджетній сфері);
- 4) БК України;
- 5) закони про Державний бюджет України на відповідний рік;
- 6) інші закони, що регулюють бюджетні правовідносини, передбачені ст. 1 БК України. Оскільки Закони України “Про Рахункову палату” та “Про статус народного депутата України” стосуються інших суб’єктів парламентських контрольних правовідносин, то вони будуть розглядатися як джерела досліджуваних тут правовідносин лише в тому випадку, якщо безпосередньо вказані вище джерела будуть містити прогалини;
- 7) підзаконні нормативні акти, які прийняті Верховною Радою України та визначають правові засади парламентського контролю взагалі, у тому числі правовий статус Верховної Ради, її органів та посадових осіб, а також народних депутатів щодо здійснення парламентського контролю (як взагалі, так і в бюджетній сфері).

Джерела контрольних бюджетних правовідносин мають свої особливості. Перша особливість пов’язана з періодичністю актів про бюджет (зокрема, Закону про Державний бюджет України на відповідний рік). Другою особливістю законодавчих актів, які впливають на дохідну чи видаткову частину бюджетів, є те, що їх розгляд здійснюється за особливою процедурою, визначеною в ст.27 БК України.

ЛІТЕРАТУРА

1. Юридична енциклопедія: в 6 т. / [ред. кол.: Ю.С. Шемшученко (від.ред.) та ін.] – К., 1998. – Т. 1. – 293 с.
2. Шаповал В.М. Контроль парламентський / В.М. Шаповал // Юридична енциклопедія. – К.: Вид-во «Українська енциклопедія» ім. М.П. Бажана, 2001– .– Т. 3. – 2001. – 323 с.
3. Залюбовська І.К. Парламентський контроль за діяльністю органів виконавчої влади як засіб забезпечення законності у сфері державного управління: дис. ... канд.юрид. наук:12.00.07 / І.К. Залюбовська. – Одеса, 2002. –171 с.
4. Утяшев М.М., Корнилова А.А. Контрольные функции региональных парламентов: сравнительный анализ // Право и политика. – 2001. – № 1. – С. 30.
5. Ківалов С. Парламентський контроль в умовах державно-правової реформи в Україні / С. Ківалов, М. Орзіх // Юридичний вісник. – 1999. – № 4. – С. 68.
6. Журавський В.С. Теоретичні та організаційно-правові проблеми становлення і розвитку українського парламентаризму: дис. ... д-ра. юрид. наук: 12.00.01 / В.С. Журавський. – Одеса, 2001. – 425 с.
7. Коврякова Е.В. Парламентский контроль в зарубежных странах: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.02 / Е.В. Коврякова. – Москва, 2002. – 176 с.
8. Андрійко О.Ф. Організаційно-правові проблеми державного контролю у сфері виконавчої влади: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес, фінансове право, інформаційне право» / О.Ф. Андрійко; НАН України; Інститут держави і права ім. В.М. Корецького. – К.,1999. – 41 с.

9. Речицкий В.В. Свобода и государство / В.В. Речицкий. – Х.: Фолио, 1998. – 110 с. Зеленцов А.Б. Контроль за деятельностью исполнительной власти в зарубежных странах / А.Б. Зеленцов. – М.: Изд-во РУДН, 2002. – С. 8-64.
10. Барабаш Ю.Г. Парламентський контроль в Україні: [монографія] / Ю.Г. Барабаш. – К., 2004. – 314 с.
11. Фінансове право: підручник / [Алісов Є.О., Воронова Л.К., Кадькаленко С.Т. та ін.]. – Х.: «Консум», 1998. – 452 с.
12. Финансовое право: учебник / О.Н. Горбунова, Е.Ю. Грачева и др.; [отв. ред. Е.Ю. Грачева, Г.П. Толстопятенко]. – М.: ТК Велби, Изд-во Проспект, 2004. – 378 с.
13. Савченко Л.А. Поняття фінансового контролю, його функції та об'єкти / Л.А. Савченко // Актуальні проблеми держави і права. – Вип. 12. – 2001. – С. 274-281.
14. Крохина Ю.А. Финансовое право России: учебник для вузов / Ю.А. Крохина. – К.: Норма, 2004. – 756 с.
15. Эриашвили Н.Д. Финансовое право: учебник для вузов / Н.Д. Эриашвили. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, Закон и право, 2000. – С. 26 / [Электронный ресурс]. – Режим доступа: // <http://yuridlit.narod.ru>.
16. Бюджетная система России: учебник для вузов / [под ред. Г.Б. Поляка]. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 1999. – 266 с.
17. Гетманець О.П. Бюджетний контроль як різновид державного фінансового контролю / О.П. Гетманець // Право і безпека. – 2008. – № 4. – С. 57.
18. Конституційне право України: [підручник] / [за ред. В.Я. Тація, В.Ф. Погорілка, Ю.М. Тодика]. – К.: Український центр правничих студій, 1999. – 385 с.
19. Висновок Конституційного Суду України від 14 березня 2001 р. № 1-в/2001 (справа про внесення змін до статей 84, 85 та інших Конституції України // Офіційний вісник України. – 2001. – № 12. – Ст. 39.
20. Горшенев В.М. Контроль как правовая форма деятельности / В.М. Горшенев, И.Б. Шахов. – М.: Юридическая литература, 1987. – 325 с.
21. Тодика Ю.М. Парламентський контроль як одна із форм реалізації принципу гласності щодо діяльності Кабінету Міністрів України / Ю.М. Тодика, В.О. Серьогін // Проблеми законності: Респ. міжвід. наук. зб. – Х.: Нац. юрид. акад. України, 1999. – Вип. 40. – С. 26-32.
22. Сушинський О.І. Контроль у сфері публічної влади: теоретико-методологічні та організаційно-правові аспекти / О.І. Сушинський. – Львів: ЛРІД УАДУ, 2002. – 218 с.

УДК 342: 35.077.7 (477)

КОДИФІКАЦІЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРОЦЕДУРНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ: ОБҐРУНТУВАННЯ ДОЦІЛЬНОСТІ ПРОВЕДЕННЯ

Астахов Д.С., аспірант

Запорізький національний університет

У статті здійснюється науковий аналіз діяльності проведення кодифікації адміністративно-процедурного законодавства як складової процесуального законодавства.
Ключові слова: адміністративна процедура, адміністративний процес, законодавство, доцільність, кодифікація.